

[Undervisningsministeren.]

som udgør børnehaveklaskernes sædvanlige klientel, men også de alderstrin, der ligger umiddelbart før og efter. Det er for mig et stort og væsentligt spørgsmål, om vi med den firkantede måde, hvorpå vi har delt børnene op i forskellige aldersklasser og i forskellige institutioner for de samme aldersklasser, i virkeligheden byder børnene tilfredsstillende udviklingsmuligheder. Det forekommer mig, at vi har forsømt i lovgivningen at skabe tilstrækkelige muligheder for et naturligt samvirke mellem hjem, børnehaver, skoler, dagplejeordninger og fritidsvirksomhed med henblik på at sikre børnene de bedst mulige betingelser for en harmonisk vækstperiode i 5-8 års alderen.

Jeg har derfor i sinde at nedsætte et udvalg af sagkyndige, der kan overveje disse spørgsmål ud fra et helhedssyn på børnenes udvikling, og jeg vil lægge megen vægt på, at der ikke med vedtagelsen af det nu foreliggende lovforslag skabes hindringer for en fornuftig løsning på dette område.

Lad mig slutte med at gentage, at regeringen er indstillet på et konstruktivt samarbejde omkring denne sag, og at vi vil yde al tænkelig støtte til det kommende arbejde i undervisningsudvalget, således at lovforslaget kan blive vedtaget inden sommerferien.

Erling Olsen (S):

Folkeskolen er vokset fra folkeskoleloven. Derfor skylder vi den en ny lov, og den gæld må vi betale i denne samling. Det kan vi også.

Vi har drøftet folkeskolereform nu i to tidligere samlinger. Vi har været rundt på møder i landet. Vi har indhentet udtalelser fra højre og venstre. Vi har modtaget deputationer, og vi har læst og skrevet så meget om denne sag, at det i hvert fald ikke er vores skyld, at der er arbejdsløshed i de grafiske fag.

I den tid, jeg har været i undervisningsudvalget, er det lykkedes mig at oparbejde samme genkendelsens glæde, hver gang jeg

ser en repræsentant fra Danmarks Lærerforening, som den, jeg havde i sin tid i skat-teudvalget, når jeg så repræsentanterne fra tobaksindustrien, bryggerierne og Forenede Danske Motorejere, og hvis jeg blev vækket midt om natten, så ville jeg formentlig kunne stå op på ét ben og aflevere den i øvrigt meget sympatiske og velformulerede tale, som formanden for Danmarks Lærerforening må formodes at holde, næste gang han kommer med en deputation til udvalget.

Jeg tror, andre medlemmer af udvalget har det ligesådan. Derfor er det ikke længere nye principdebatter og nye undersøgelser, der er brug for. Nu er det tidspunkt kommet, hvor vi må bøje os imod hinanden og hugge knuderne over. Vi har vist flaget i mit parti, og vi flager til morgen i „Synspunkt“ i dagbladet Aktuelt. Ingen kan være i tvivl om vores principielle holdning, men vi erkender vort ansvar for at nå til en bred løsning om denne sag, og vi anerkender, at der med venstres forslag er rakt os en hånd. Det er sket ved at bygge i det væsentlige på elementer fra hr. Heinesens forslag, og den rakte hånd tager vi imod.

På en række ganske væsentlige punkter er der dog så store forskelle på venstres principielle opfattelse og vores, at vi må bede forslagsstillerne om at komme os i møde. Jeg skal nøjes med at henvise til, hvad undervisningsministeren sagde om formålsparagraffen, niveaudelingen, prøverne, danskundervisningen, 11. klasses problemer og problemerne for børnene i førskolealderen.

Navnlig dette med førskolealderen er, som undervisningsministeren bemærkede, noget, vi lægger meget vægt på. Jeg synes, det er meget vigtigt, at der ikke sættes et stakit op imellem det, der foregår før den egentlige skole, og det, der foregår sidenhen. Jeg synes, det vil være rimeligt, om man fik lagt lidt fastere rammer for et samarbejde imellem de lærere og pædagoger, der virker i førskolealderen og inden for skolens første år.

Jeg kunne egentlig også godt misunde